

SZEMÜNK ELŐTT

- a bibliai próféciaák kutatása -

6. Isten egyházának megtisztítása - 1. rész -

Jefferey Pippenger -től

„A jövő eseményeit a prófécia teszi világossá és érthetővé.”

(Review and Herald, 1893. április 4)

„A Megváltó egyik kijelentését nem szabad cáfolni másik kijelentésével. Jóllehet senki ember nem tudja eljövételének napját, sem óráját, de **tanultuk, és tudnunk is kell, hogy mikor van közel.** Isten arra is tanít, hogy ha figyelmen kívül hagyjuk intését, és nem akarunk tudomást venni adventje közeledtéről, ez éppoly végzetes lesz számunkra, mint Noé kortársainak volt az, hogy nem vettek tudomást az özönvíz közeledtéről.” (A nagy küzdelem, 331. oldal).

Vannak dolgok, amelyek tikok, és vannak dolgok, amelyeket Isten kinyilatkoztatott. A kinyilatkoztatott dolgokat ismernünk kell! A nagy és ünnepélyes események **szemünk előtt** történnek, és White testvérnő arra int, hogy ismerjük azokat.

„Az Ige **tisztán feltárja** a kegyelemidő lezárulásához fűződő eseményeket, és azt, hogy miként kell a nyomorúság idejére felkészülnünk. De a tömegek nem értik ezeket a fontos igazságokat, **mintha Isten ki se nyilatkoztatta volna őket.**” (A nagy küzdelem, 529. oldal).

White testvérnő itt két tényre mutat rá, s mindkettő megtalálható a Bibliában is. A végidei próféciaák két dologhoz kapcsolódnak: a történelmi eseményekhez, azon útjelző táblákhoz, amelyek a kegyelemidő bezárásához vezetnek, s ugyanakkor ahhoz a szükséglethez, hogy készülnünk kell. A végidőről szóló bibliai prófécia rámutat az eljövendő eseményekre, s ugyanakkor felszólít minket felkészülni arra az időre, amikor nem lesz már bűnért való közbenjáró. Legtöbbünk nem ismerjük sem az eseményeket, sem a felkészülés szükségét, „**mintha Isten ki se nyilatkoztatta volna őket.**” Pedig Ő kinyilatkoztatta.

„Mert semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgálóinak, a prófétáknak.” (Ámos 3:7)

A vasárnap-törvény kettőssége

„Eljön az idő, amikor Isten törvényét nagyvonalúan félreteszik országunkban. Nemzetünk előjárói törvényrendeletekkel fogják kötelezővé tenni a vasárnap-törvényt és veszélybe sodorni Isten népét. Amikor országunk a törvényhozói testület által törvényeket hoz az emberek lelkiismeretének megkötésére, és erőszakkal kötelezővé teszi a vasárnap megünneplését, elnyomó intézkedéseket hoznak azok ellen, akik a hetedik napi szombatot megtartják. Isten törvényét minden tekintetben teljesen érvénytelenné teszi országunkban, és az országos hitehagyást országos romlás követi.” (Adventist Bible Commentary 7. kötet, 977. oldal).

A vasárnap-törvény a végidei bibliai jövendölések középpontja. És a vasárnap-törvény a Bibliát elejétől végig áthatja. De ameddig ezt nem ismerjük fel, át- meg átolvassuk a Bibliát, és átsiklunk olyan részeken, amelyek a vasárnap-törvénnyel kapcsolatosak.

A bibliai próféciaát betöltő vasárnap-törvény kettős. Ha holnap kiadnak egy törvényt, miszerint többet nem lehet benzint vásárolni vasárnap, az már egy vasárnap-törvény, de nem ez a vasárnap-törvény tölti be a bibliai próféciaát. A Jel. 13:11-et betöltő vasárnap-törvény, amelyben az Egyesült Államok sárkányként beszél, az a vasárnap-törvény, amikor kényszerítenek a vasárnap megtartására és üldöznek a szombatünneplés miatt. Ez fogja jellemezni az itt említett vasárnap-törvényt.

Azt is meg kell értenünk, hogy lesz egy emelkedő a törvénykiadásban, amely a vasárnap-törvényhez vezet.

„Ha Isten törvényét érvénytelenítik és a hitehagyás országos bünné lesz, az Úr cselekedni fog népe érdekében.” (Az utolsó napok eseményei, 94. oldal)

Az Úr népe érdekében való cselekvése a vasárnap-törvény után történik. De hát nem cselekszik-e ma is az Úr népe érdekében? De igen. Itt azonban azon cselekvéséről van szó, amit a hangos kiáltásban azonosíthatunk, a késői eső, Jelenések 18 angyalának lejtője. Ez egy különleges pont, amire a prófécia a vasárnap-törvénnyel kapcsolatban rámutat.

Országos hitehagyás

„Az Egyesült Államok népe jóindulatú nép volt, de amikor a protestantizmusról lemondva korlátozzák a vallásszabadságot és támogatják a pápaságot, bűnösségük mértéke betelik és a menny könyveibe országos hitehagyást jegyeznek be. Gyors léptekkel közeledünk ehhez az időszakhoz. **Mikor** a protestáns egyházak egyesülnek a világi hatalmakkal, hogy a téves vallást támogassák, ellenezvén azt, amiért őseik a leghevesebb üldöztetést is elszenvedték, **akkor** a pápai szombatot az egyház és az állam egyesített tekintélye kikényszeríti. **Akkor** következik be a nemzeti hitehagyás, melynek következménye: a nemzet megsemmisülése.” (Evangélizálás, 116. oldal)

Az Egyesült Államok számára a vasárnap-törvény betölti a gonoszság poharát. Először az Egyesült Államok, majd a Föld minden országa követi példáját. Az országos hitehagyást pedig országos romlás követi minden országban.

A profetikus események fokozatosan történnek. Ha nem is épp mindenik, de a legtöbb profetikus esemény fokozatos, az események fokozatosan törnek a felszínre és erősödnek fel. Ami a jelenben kialakulóban van, az az országos romlás. Vannak még egyebek is, és ha odafigyelünk rájuk, kirajzolódik előttünk az a környezet, amelyben megjelenik a hangos kiáltás és a késői eső.

A vasárnap-törvény mint jel

a. a nemzeti romlás előjele

„A nemzeti hitehagyás idején, amikor az ország vezetői Sátán irányelvét követve a bűn embere oldalán sorakoznak fel – a bűn mértéke be fog telni. A nemzeti hitehagyás a nemzeti romlás előjele lesz.” (Szemelvények, 2. kötet, 354. oldal)

b. közeledése figyelmeztető jel

A vasárnap-törvénynek mint ilyen jellegű jelnek a teljesedését Jeruzsálem lerombolása jelezte előre. Ezért ha meg akarjuk érteni, mi az, ami a vasárnap-törvény előtt, alatt és után történni fog, akkor meg kell értenünk a 70-ben élő zsidók történetét.

Jeruzsálem lerombolásakor Isten különválasztotta népét: Isten hivatalos népe ott maradt Jeruzsálemben, és elpusztult a várossal együtt. De Isten ugyanakkor kivezette új népét, a keresztényeket, és egy sem veszett el Jeruzsálemben. Egy különválasztás történt akkor, és tudjuk, hogy az az idő jelként mutat előre a vasárnap-törvényre.

„Ahogy a tanítványok számára a római hadak közeledése Jeruzsálem küszöbön álló pusztulásának **jele** volt, úgy szolgálhat ez a hitehagyás **jelül**, hogy a kegyelem angyala szárnyát bontogatja.” (Bizonyágtételek, 5. kötet, 451. oldal)

„Vigyázzunk, nehogy figyelmen kívül hagyjuk azt a leckét, amelyet Krisztus szavai rejtenek magukban! Krisztus figyelmeztette tanítványait Jeruzsálem pusztulására, és megmondta, mi fogja jelezni e veszély közeledtét, hogy tudják, mikor kell menekülniük. A világ figyelmét is felhívta a végső pusztulás napjára, és megadta e nap közeledtének jeleit, hogy mindenki, aki akar, megmenekülhessen az eljövendő haragtól. Jézus kijelenti: „Lesznek jelek a napban, holdban és csillagokban; és a földön pogányok szorongása” (Lk 21:25; Mt 24:29; Mk 13:24-26; Jel 6:12-17).

Akik figyelnek eljövételének jeleire, azok megtudják, „hogy közel van, az ajtó előtt” (Mt. 24:33). „Vigyázzatok azért!” – figyelmeztetnek szavai (Mk. 13:35). Akik megfogadják az intést, azok nem maradnak sötétségben, és az a nap nem találja őket váratlanul. Azoknak pedig, akik nem vigyáznak, „az Úrnak napja úgy jó el, mint a tolvaj éjjel” (1Thess. 5:2-5).” (A nagy küzdelem, 34-35. oldal)

Ez a történelem megismétlődése: a vasárnap-törvény megismétli azt, ami Jeruzsálem lerombolásakor történt. Aki nem figyel oda a jelre, sötétségben marad. Ezt szemlélteti az is, aki sötétségben maradt az adventizmus kezdetekor. Mert az adventizmus kezdete szemlélteti az adventizmus végét is. Ki maradt sötétségben az adventizmus kezdetekor? A „bolond szüzek” csoportjához tartozóak. És a szüzekről szóló példázat újra be fog teljesedni. Mi hagyja a bolond szüzeket sötétségben a végén? Visszautasították a jelekre való odafigyelést.

„És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek’ (Ezék. 36:26). Teljes szívemből hiszem, hogy Isten Lelke kezd visszavonulni a földről, és azokat hagyja el **először**, akik **nagy világossággal és lehetőségekkel** rendelkeztek, de nem használták ki azokat. Eltávolították maguktól, és megsomorították Isten Lelkét. Sátán a jelenben szívekben, egyházakban és nemzetekben dolgozik, és ez meg kell, hogy rázzon minden prófécia-kutatót. A vég közel. Gyülekezeteinknek fel kell ébredniük.” (Selected Messages, 3. kötet, 154. oldal)

Mindezek a dolgok fokozatosan történnek. A Prófétaág Lelkének fényében azok, akik nagy világossággal és lehetőségekkel rendelkeztek a Hetedik Napot Ünneplő Adventisták. Az ítélet folyamán elérkezik az az idő, amikor a világossággal és lehetőségekkel rendelkezők, akik nem éltek az alkalmakkal, sötétségben maradnak. Abban az időben az egyház megtisztul, és azok, akik felhasználták a nagy lehetőségeket, megkapják **Isten pecsétjét**, akik pedig a sötétségben maradnak, felveszik a **fenevad bélyegét**. Akik Isten pecsétjét kapják, részesülnek a késői esőből, és el kezdik hirdetni a hangos kiáltás üzenetét, a Babilonból való kiszakadást, és Isten Babilonban levő gyermekei válaszolnak erre a hívásra. De az ítélet tovább folyik, és Isten gyermekei, akik addig Babilonban voltak, próbára lesznek téve a vasárnap-törvény tesztje által.

A vasárnap-törvény egy eszköz, ami az ítéletet a vége felé vezeti, és ez földrajzilag is fokozatos. Amikor a protestáns Amerika elbukik, akkor sorban a világ minden országa is nagyon gyorsan elbukik.

c. a városok elhagyásának jele

„Jeruzsálem pusztulásakor egyetlen keresztény sem vesztette életét. Krisztus előre intette tanítványait, és mindazok, akik elhiszik szavait, figyeljenek a megígért jelre. „Mikor ... látjátok Jeruzsálemet hadseregektől körülveve, mondta Jézus, akkor tudjátok meg, hogy elközelgett az ő elpusztulása. Akkor akik Judeában lesznek, fussanak a hegyekre; és akik annak közepette, menjenek ki abból.” (Lk. 21:20-21)

A rómaiak Cestius vezetésével körülzárták a várost, és amikor minden kedvezőnek látszott a támadásra, váratlanul abbahagyták az ostromot. Amikor az ostromlott város, reménytelennek tartva az ellenállást, már azon a ponton volt, hogy megadja magát, a római hadvezér minden látható ok nélkül visszavonta seregét. Az irgalmas, gondviselő Isten úgy irányította az eseményeket, hogy népe javát szolgálják. A várakozó keresztények megkapták az **ígért jelet**, és most itt volt az alkalom mindazok számára, akik a Megváltó figyelmeztetését komolyan vették. Az események úgy alakultak, hogy sem a zsidók, sem a rómaiak nem gátohathatták meg a keresztények menekülését.

Cestius visszavonulása láttán a zsidók kimentek Jeruzsálemből, és üldözőbe vették a visszavonuló sereget. Mialatt ez a művelet mindkét katonaságot teljesen lefoglalta, a keresztények elhagyhatták a várost. Ugyanakkor a vidék megtisztult az ellenségtől, amely esetleg megpróbálta volna feltartóztatni őket. Az ostrom idején a zsidók összegyűltek Jeruzsálembe, hogy megtartsák a sátoros ünnepet, és így az egész országból a keresztények akadálytalanul elmehetnek, és ők siettek is késedelem nélkül biztonságos helyre – Pella városába, amely túl a Jordánon, Perea földjén van.” (A nagy küzdelem, 28-29. oldal).

Amint volt egy jel a Jeruzsálem lerombolásának idejében élő keresztények számára, hasonlóképpen a vasárnap-törvény is jel számunkra arra, hogy hagyjuk el a városokat, menjük ki a nagyvárosokból. 1906-tól kezdve White testvérnő világosan írja: „‘Ki a városokból! Ki a városokból!’ – ez volt üzenetem éveken át.” (Counsels on Health, 232. oldal)

Adventistákként mondhatnánk: „Megvárjuk a vasárnap-törvény kiadását, és akkor elhagyjuk a várost.” De olvassuk csak el Mt. 24:15-16-t. Ez volt a **legutolsó** lehetőség a keresztények számára arra, hogy elhagyják Jeruzsálemet. A

vasárnap-törvény a **legutolsó lehetőség** arra, hogy elhagyjuk a városokat.

A figyelmeztetés megtörtént az adventizmusban az első vasárnap-törvény válsága idején. Visszavonult a hadsereg. A Prófétaság Lelkének tanítása szerint kint kell lennünk, a városon kívül!

„Nem annak az ideje ez, hogy Isten népe a világ kincseire, vagy megszerzésükre pazarolja szeretetét. Nincs messze az idő, amikor – akár az első tanítványok – kénytelenek leszünk elhagyott, magányos helyeken keresni menedéket. A júdeai keresztényeknek Jeruzsálem ostroma szolgált jelül a menekülésre. Így szolgál majd figyelmeztetésül nekünk az, amikor nemzetünk hatalmát a pápaság vasárnapjának kényszerítésére használják föl. Ideje lesz akkor a nagyvárosok elhagyásának és a kisvárosok elhagyására való felkészülésnek, hogy a hegyek közé, eldugott helyekre vonuljunk vissza.” (Bizonyágtételek, 5. kötet, 464. oldal)

d. az elválasztás jele

„A hűség nagy próbája a szombat lesz, mert az igazságnak különösen vitatott pontja. A végső próbatétel idején éles határvonal fog húzódni Isten szolgálói és azok között, akik nem szolgálják Őt. Míg a negyedik parancsolat megtagadása és a hamis szombat megtartása, amit az állam törvénye megkíván, egyenlő az istenellenes hatalomnak tett hűségesküvel, addig az igazi szombat megtartása, ahogy azt Isten törvénye megszabja, a Teremtő iránti hűség bizonyítéka. **Míg az egyik csoport** a földi hatalmaknak való engedelmisség jelét elfogadva **a fenevad bélyegét** veszi fel, **a másik** a menny tekintélyéhez való hűség jelét választva, megkapja **Isten pecsétjét**.” (A nagy küzdelem, 539. oldal)

A vasárnap-törvény kiadásakor vagy a fenevad bélyegét vesszük fel, vagy Isten pecsétjét. Az adventisták felelősségre lesznek vonva világosságuk szerint. És nem egyszerűen azon világosság alapján leszünk megítélve, amivel rendelkezünk, hanem annak alapján is, amivel rendelkezhattünk volna, de megvetettük.

Mit jelent a bélyeg?

„Eljött az idő, hogy az igazi fény világítson az erkölcsi sötétségben. A harmadik angyal üzenete figyelmezteti az embereket, hogy ne vegyék fel a fenevadnak vagy képeinek bélyegét

sem a homlokukra, sem a kezükre. Felvenni a fenevad bélyegét nem más, mint a fenevaddal hasonló döntést hozni, és ugyanazon tanításokat védeni, amelyek éles ellentétben állnak Isten Igéjével.” (Review and Herald, 1897. július 13)

A fenevad bélyegét az veszi fel, aki hozzá hasonló döntést hoz. Ugyanazon gondolatok foglalkoztatják, mint az asszonyt, mint a fenevadat. Ha Róma tanításait hordom elmémbe és szívembe, akkor Rómát hordozom.

„Nincs messze az az idő, amikor minden lélek próbára lesz téve. A fenevad bélyegét ránk akarják erőszakolni. Azok, akik **lépésről lépésre** engedtek a világi kívánságoknak és alkalmazkodtak a világi szokásokhoz, inkább engednek az erőnek, minthogy alávéssék magukat a kicsúfolásnak, a sértésnek, a fenyegető bebörtönzésnek és a halálnak. Verseny van az Isten és az ember parancsolata között.” (Az utolsó napok eseményei, 122. oldal)

Figyeljük meg a fokozatosságot: „**lépésről lépésre**”. Mialatt az események körülöttünk fokozatosak, minden döntés, amit ma hozunk, vagy gyengít, vagy megerősít a vasárnap-törvény idejére (ha életben leszünk akkorra). Azoknak az adventistáknak, akik a meg hasonlítás útját járják, a vasárnap-törvény kiadásakor lelki erejük a földön lesz.

A jelen fontossága

„Az angyal így szólott: ‘Tagadjátok meg önmagatokat; gyorsan előre kell haladnotok!’ Közülünk többnek volt elég ideje az igazság elfogadására és arra, hogy **lépésről lépésre** haladhasson előre. Minden lépés erőt adott a további lépés megtételére. De az idő már-már lejár, és amit mi azelőtt éveken át tanulhattunk, arra nekik csak néhány hónapjuk lesz. Ezeknek nagyon sokat kell elfeledniük, és sok új dolgot megtanulniuk. Azok, akik a rendelet kiadásakor nem akarják a fenevad bélyegét felvenni, azoknak **most** kell eldönteniük és kijelenteniük: ‘Nem! mi nem tiszteljük az ő intézkedéseit!’” (Tapasztalatok és látomások, 54-55. oldal)

Azok, akik nemet akarnak mondani a vasárnap-törvénynek, **már most** nemet kell, hogy mondjanak. És **ha nem** mondanak nemet most, akkor **fel fogják venni a fenevad bélyegét**. Két irányzat van az adventizmusban: az egyik lépésről lépésre a világ felé halad, a másik pedig

lépésről lépésre növekszik Istenben, ami által megállhat a vasárnap-törvény próbájának idején.

„Senki sem fogja érezni Isten haragját mindaddig, amíg az igazság nem érintette meg elméjét, lelkiismeretét, majd visszautasította azt. Országunk egyházaiban sokan vannak, akik még e világosság és ismeret földjén sem hallottak a napjainkra szóló rendkívüli igazságokról. A negyedik parancsolat kötelező érvényét még nem mutatták be előttük az ő teljes fényében. Jézus minden szívet ismer, és minden indítékot megpróbál. A törvényt nem vak emberekre fogják rákényszeríteni. Mindenki elegendő fényvel kell, hogy rendelkezék az ésszerű döntés meghozatalára. A szombat a hűség **nagy próbatétele**; ezért is a legjobban vitatott igazság.” (Spirit of Prophecy, 4. kötet, 422. oldal)

A vasárnap-törvény az a választó vonal, ahol vagy a fenevad bélyegét, vagy Isten pecsétjét kapjuk, azok kivételével, akik sohasem értették meg a szombat és a vasárnap kérdését, mivel nem rendelkeztek elegendő világossággal. Az ő próbájuk folyamatban lesz, amíg Mihály feláll, amikor egyben lejár az emberiség próbaideje.

A vasárnap-törvénykor bezárul az ajtó minden szűz számára az adventizmusban, okos és balga szűz számára egyaránt. És amikor Mihály felkel, akkor zárul be az ajtó minden ember számára.

„**Aki e félreérthetetlen következmények ismeretében lábbal tiporva Isten törvényét, emberi törvényeknek engedelmeskedik, az magára veszi a fenevad bélyegét, annak a hatalomnak a hűségjelét, amelynek Istent megtagadva engedelmeskedik. A menny intése így hangzik: „Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére, az is iszik az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett az Ő haragjának poharába” (Jel. 14:9-10).**” (A nagy küzdelem, 538. oldal)

„Ha az igazság világosságát eléd tárták, amely a negyedik parancsolat szombatját nyilatkoztatja ki, és igazolja, hogy Isten Igéjében nincs semmi alapja a vasárnap ünneplésének, és mégis az álszombathoz ragaszkodsz, visszautasítod a szombat megszentelését, amelyet Isten szent napnak nevez, akkor felvetted a fenevad bélyegét. Mikor történik ez meg? Ha annak a rendeletnek engedelmeskedsz, amely megparancsolja, hogy

vasárnap ne dolgozz, hanem istentiszteletet tarts, pedig tudod, hogy a Bibliában egyetlen szó sincs arról, hogy a vasárnap több a közönséges munkanapnál, akkor saját beleegyezéssel veszed magadra a fenevad bélyegét és utasítod el magadtól Isten pecsétjét.” (Evangélizálás, 116. oldal)

„Ha felvesszük e bélyeget homlokunkra vagy kezünkre, akkor az engedetlenek iránti ítéleteink saját magunkra esnek. Az élő Isten pecsétjét azonban azok kapják meg, akik tudatosan megünnepelik az Úr szombatját.” (Review and Herald, 1911. április 27)

„Épp oly gyorsan, amint Isten népe el van pecsételve homlokán – ez nem valamilyen látható pecsét vagy bélyeg, hanem **hűben van elhelyezve mind értelmileg, mind lelkileg, így az nem mozdítható** – Isten népe éppoly gyorsan van elpecsételve és elő van készítve a rostálásra, mely be is következik. Valójában, az már elkezdődött.” (Az utolsó napok eseményei, 155. oldal)

„Isten ítéletei a földre hullanak, és figyelmeztetnek, hogy ismerjük mindazt, aminek jönnie kell.” (The Seventh-day Adventists Bible Commentary, 4. kötet, 1161. oldal)

Az elpecsételés az igazság elfogadása értelmileg és lelkileg, hogy ne legyünk megingathatóak: belső dologról van szó. Valami, ami a szívünkben és az elménkben történik. 1840 és 1844 között voltak, akik érzelmi síkon cselekedtek. És amikor lépésről lépésre jött a próba az első, második és harmadik angyal üzenetekor, beleértve az éjféli kiáltás próbáját, azok, akik érzelmeikre alapoztak, a rossz oldalon végezték. Az okos szüzeket azonban, akik az igazságban értelmileg is, lelkileg is meg voltak alapozva, nem lehetett megtántorítani: 1844. október 22-én megmaradtak. Ez pedig meg fog ismétlődni.

A vasárnap-törvény kiadása előtt jellemünknek készen kell lennie. Ez sokkal komolyabb, mint az, hogy a vasárnap-törvény elválasztó vonal. Készen kell lennünk ma! Ez komoly! És amint megértjük ezt az igazságot, az Úr az, aki erőt ad megállni abban az időben. Mert az elpecsételtek Krisztus jellemének képviselői lesznek a Földön. Meg fognak állni az Úrért, teljesen megalapozva az igazságban.

Előbb Isten pecsétje, azután a késői eső!

„Egyikünk sem nyeri el az Isten pecsétjét, amíg jellemünkön akár egyetlen hiba vagy folt is éktelenkedik. Jellemhibáink kiküszöbölése a mi kötelességünk, hogy lelkünk temploma tisztán álljon, minden csúfságtól mentesen. **Akkor** majd ránk hull a késői eső, mint ahogy a korai eső hullott a tanítványokra pünkösdkor.” (Bizonyosságtételek, 5. kötet, 214-216. oldal)

Akik meg fogják kapni Isten pecsétjét, előbb elnyerik Isten pecsétjét, és azután hull rájuk a késői eső. Isten pecsétjét pedig a vasárnap-törvény kiadásakor nyerjük el. A késői eső ezért a vasárnap-törvény **után** lesz. Természetesen ez a tény nem zárja ki azt, hogy a késői eső már a vasárnap-törvény előtt is „szemerkélhet”, de nem hull az ő teljességében mindaddig, míg Isten egyháza meg nem tisztul. És ami az egyházat megtisztítja, az a vasárnap-törvény.

„... Mit tesznek testvéreim a felkészülés komoly feladatának terén? Akik egyesülnek a világgal, a világ öntvénymintájára alakulnak, és a fenevad bélyegére készülnek elő. Akik nem bíznak magukban, akik megalázzák magukat Isten előtt és megtisztítják lelküket az igazság iránti engedelmisségükkel, azok a mennyei öntvénymintára formálódnak. Isten pecsétjére készülnek fel. **Mikor majd kiadják a rendeletet és az emberekre ráütik a pecsétet, jellemük tiszta és szeplőtlen marad az örökkévalóságra.**” (Bizonyosságtételek, 5. kötet, 214-216. oldal)

Azok jelleme, akik elpecsételtettek tiszta marad örökre. És mit jelent ez? A próbaidő, a kegyelem számukra lezárult. Amikor eljutunk oda, hogy az adventisták jelleme örökre Isten mellett vagy Isten ellen lesz elkötelezve, akkor lesz vége a kegyelemnek. Személyesen a kegyelemidő véget érhet már most is, ha meghalunk, de ebben a tanulmányban nem erről beszélünk, hanem arról az időről, amikor jellemünk örökre meg lesz határozva.

Kire kerül Isten pecsétje?

„Itt a felkészülés ideje. Isten pecsétje nem kerül tisztátalan férfi vagy nő homlokára. Nem kerül a nagyravágyó, világot szerető férfi vagy nő homlokára. Nem kerül csalárd és hamis szívű férfi és nő homlokára. Aki a pecsétet elnyeri, annak szeplő nélkül kell állnia Isten előtt, a

menny várományosaként. Előre, testvéreim! Most csak röviden írhatok erről, de rá akarom terelni figyelmeteket a felkészülés szükségességére. Kutassátok az írásokat, hogy megérthessétek napjaink félelmes komolyságát.” (Bizonyosságtételek, 5. kötet, 216. oldal)

Mit kell tennünk a vasárnap-törvény próbája előtt?

„Isten fölfedte, ami majd az utolsó időben történik, hogy népe elkészülhessen helytállni az ellenzés és harag viharában. Akikhez elért az előttünk álló eseményekre való figyelmeztetés, azok **ne üljenek nyugodtan**, várva a közelgő viharra, azzal nyugtatva magukat, hogy az Úr majd betakarja hűségeseit a veszedelem napján. Ne várjuk Urunkat **semmittevés**sel, hanem **munkával** és tántoríthatatlan **hittel**. Nem annak az ideje most, hogy **jelentéktelen ügyekkel** kössük le gondolatainkat. Míg az emberek alszanak, Sátán serényen úgy intézi az ügyeket, hogy Isten népe ne nyerhesse el a kegyelmet és a méltányos bánásmódot.

A vasárnapmozgalom a sötétben egyenleti útját. A vezetők elrejtik annak valódi célját és sokan, akik csatlakoznak a mozgalomhoz, maguk sem látják a rejtett áramlat irányát. Bevallott céljaik enyhék és látszólag keresztényiek, de majd ha a mozgalom megszólal, a sárkány lelkületét üvölti világgá. Kötelességünk megtenni minden tőlünk telhetőt, hogy elhárítsuk a fenyegető veszélyt. Igyekeznünk kell, hogy lefegyverezzük az előítéletet, hogy megfelelő világításba helyezzük magunkat az emberek előtt. Tárjuk eléjük a kérdés valódi lényegét. Így válthatjuk ki a leghatározottabb tiltakozást a lelkiismeret szabadságának korlátozása ellen. Kutassuk az Írásokat, hogy meg tudjuk indokolni hitünket. Ezt mondja a próféta: „és az istentelenek közül senki sem érti; de az értelmesek értik.” (Dán. 12:10).” (Bizonyosságtételek, 5. kötet, 452. oldal)

Az ihletett írás alapján a vasárnapmozgalom a színpalak mögött folyik, de elő fog bújni onnan, amikor Sátán úgy látja, hogy minden elő van készítve. Ami még hátramaradt az, hogy Isten népe értelmileg és lelkileg megalapozódjék az igazságban, hogy ne lehessen őt megingatni.

Ámen

A végidei próféciaák idővonala

Az USA-beli Legfelsőbb Bíróság vallási összetétele 2011. január 31.-étől:

Sz.:	Bíró neve/ állam:	Jel.	Hová való – jelölve	Szül.	Hite
1	Antonin Scalia, DC	1986	New Jersey – Reagan	1936	római kat. – rep.
2	Anthony M Kennedy, Calif.	1988	California – Reagan	1936	római kat. – rep.
3	Clarence Thomas, DC	1991	Georgia – Bush Sen.	1948	római kat. – rep.
4	Ruth Bader Ginsburg, DC	1993	New York – Clinton	1933	jzsidó – dem.
5	Stephen G. Breyer, Mass.	1994	California – Clinton	1938	jzsidó – dem.
6	John G. Roberts, DC, Chief Justice	2005	New York – Bush Jun.	1955	római kat. – rep.
7	Samuel A. Alito, Jr., N.J.	2006	New Jersey – Bush Jun.	1950	római kat. – rep.
8	Sonia Sotomayor, N.Y.	2009	New York – Obama	1954	ateista (r.k. – dem.)
9	Elena Kagan, NY	2010	New York – Obama	1960	jzsidó – dem.

Testvérek, ébresztő!!!